

2023
Booker
Ödülü

Peygamberin Şarkısı

Paul
Lynch

Türkçeleştiren:
Mert Doğruer

Delil

Paul Lynch

Peygamberin Şarkısı (Prophet Song, 2023), *Beyond the Sea, Grace* (2019), *The Black Snow* (2013) ve *Red Sky in Morning* (2013) olmak üzere beş romanın ödüllü yazarıdır. Son romanı *Peygamberin Şarkısı*, 2023 Booker Ödülü'nü kazanmıştır. Bu roman için Booker Jürisi Başkanı Esi Edugyan, “Zamanımızın sosyal ve politik kaygılarını yakalayan bir roman” tanımlamasını yapmıştır. Lynch, ele aldığı konularla birlikte dili olabildiğince zorlayan, teknik ve biçimin yanı sıra şiirsel ve zengin diliyle de çağa damgasını vuran bir yazardır. Lynch'in eserleri daha önce Kerry Group Yılın Romanı ve Fransa'da En İyi Yabancı Roman dalında Prix Libr'à Nous ödüllerine de layık görülmüştür. Ayrıca Walter Scott Ödülü ve Fransa'nın Prix du Meilleur Livre Étranger, Prix Littérature-Monde ve Jean Monnet Avrupa Edebiyatı Ödülü de dâhil olmak üzere birçok uluslararası ödülde finale kalmıştır. Lynch hâlen Dublin'de yaşamakta ve çalışmalarına devam etmektedir.

Mert Doğruer

11 Aralık 1989'da Bursa'da doğdu. Bursa Anadolu Lisesi'nin ardından bir vakıf üniversitesinin uluslararası ilişkiler bölümünden mezun oldu. On bir yıllık kitap çevirmenliğinde Philip K. Dick, Jim Thompson, Robert Louis Stevenson, Charlie Kaufman, Leonard Gardner, George Orwell, Ray Bradbury, Diana Gabaldon, Tim Marshall gibi yazarların eserlerini tercüme etti; sekiz yıldır editörlük de yapıyor.

PEYGAMBERİN ŞARKISI

© 2024, Tudem Yayın Grubu

1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2023, Paul Lynch

İlk baskı 2023 yılında, *Prophet Song* adı ile Oneworld Publications tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın telif hakları Simon Trewin Ltd ve AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Paul Lynch

TÜRKÇELEŞTİREN: Mert Doğruer

EDITÖR: Ayşegül Utku Günaydın

DÜZELTİ: Seza Özdemir

KAPAK TASARIMI: Jack Smyth

GRAFİK UYGULAMA: Aşlı Kurt

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.

Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara

Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Eylül 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-625-6084-02-5

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

DELİDOLU, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ'nin tescilli markasıdır.

PEYGAMBERİN ŞARKISI

Paul Lynch

Türkçeleştiren: Mert Doğruer

Delij

Anna, Amelie ve Elliot'a...

Evvelde ne vardıysa, yine o var olacak; evvelde ne yapıldıysa, yine o yapılacaktır; gökkubbenin altında değişen bir şey yok.

VAİZ 1:9

*Karanlık zamanlarda
söylenecek mi şarkılar da?
Evet, şarkılar da söylenecek,
karanlık zamanlar hakkında.*

BERTOLT BRECHT

1

Gece gelip çattı ve Eilish pencere kenarında durmuş, bahçeye bakarken, kapının çalındığını henüz duymadı. Karanlık, nasıl da kiraz ağaçlarını ses çıkarmadan bir araya topluyor. En uçtaki yaprakları bir araya getiriyor, yapraklar da karanlığa direnmektense fısıltıyla kabul ediyorlar onu. Günü neredeyse tamamlayan Eilish artık yorgun, yatmadan önce yapılması gereken onca şey var hâlâ, çocuklar salona kurulmuşlar, o da cam kenarında birazcık dinleniyor. Karanlığa gömülen bahçeyi izliyor, bu karanlıkla bütünleşmeyi, dışarı çıkıp onunla yan yana uzanmayı, düşen yaprakların üstüne yatıp gecenin akıp gitmesine izin vermeyi, sonra şafak sökünce uyanıp gelen sabahla tazelenmiş hâlde uyanmayı arzuluyor. Ama kapı çalınmakta. Eilish bu keskin, ısrarcı takırtıların, düşüncelerine girdiğini duyuyor, kapı tokmağı her takırtıda öyle sert vuruluyor ki Eilish kaşlarını çatmaya başlıyor. Sonra Bailey de mutfağın cam kapısını tıklatıyor, Anne, diye sesleniyor Eilish'e ve gözlerini ekrandan ayırmadan holü işaret ediyor. Eilish kollarında bebekle vücudunun hole yöneldiğini fark ediyor, ön kapıyı açıyor, veranda camının önünde yüzleri karanlıkta neredeyse hiç görünmeyen iki adam var. Eilish verandanın ışığını açıyor ve adamların kim olduğu duruşlarından hemen belli oluyor, Eilish veranda kapısını yana çekerek açarken gecenin soğuk havası iç çekiyor âdeta, banliyö sessiz, yağmur St. Laurence Sokağı'na ve evin önüne park edilmiş siyah arabanın üstüne neredeyse çıt çıkarmadan yağıyor. Adamlar gece hissini üstlerinde taşıyorlar sanki. Eilish de onları kendi korumacı hissiyle gözlüyor, soldaki genç adam ona kocasının evde olup olmadığını soruyor ve Eilish'e bakışında, o

mesafeli ama dikkatli gözlerde, Eilish'in içindeki bir şeyi zaptetmeye çalışıyormuş gibi bir hâl var. Eilish göz açıp kapayıncaya kadar sokağı tarıyor, şemsiyesinin altında köpeğiyle birlikte yalnız başına yürüyen birisini, yağmurla eğilen söğütleri, sokağın karşısında Zajacların evindeki geniş televizyon ekranının yanıp sönen ışıklarını görüyor. Sonra da neredeyse kahkaha atarak, kapınıza polis geldiğinde gösterdiğiniz evrensel suçluluk refleksiyle durduruyor kendisini. Ben kollarında kıpırdanmaya başlıyor, Eilish'in sağındaki daha yaşlı sivil polis de çocuğu seyretmekte, adamın yüzü yumuşar gibi olunca Eilish ona hitap ederek konuşuyor. Çünkü bu adamın da baba olduğunu anladı, böyle şeyler hep belli olur, öteki adam fazlasıyla genç, düzgün ve kasıntı, Eilish konuşmaya başlarken sesinin apansız titrediğinin de farkında. Yakında gelir, bir saate falan, aramamı ister misiniz? Hayır, lüzumu yok Bayan Stack, kendisi eve geldiğinde bizi ilk fırsatta aramasını söyler misiniz? Buyrun kartvizitimi de. Eilish deyin lütfen, acaba benim yardımcı olabileceğim bir konu mudur? Hayır, maalesef değil Bayan Stack, kocanızla ilgili bir konu. Kıdemli sivil polis, çocuğa bakarak kocaman gülümsüyor, Eilish de bir an adamın ağzının kenarındaki kırışıklıkları seyrediyor, ciddiyetin bozduğu bir surat bu, işe uygun olmayan bir yüz. Endişelenecek bir şey yok Bayan Stack. Neden endişeleneyim ki memur bey? E, tabii endişelenmeyin Bayan Stack, biz de sizin daha fazla vaktinizi almak istemeyiz, hem bu akşam ev ziyaretleri yüzünden yeterince ıslandık zaten, arabanın kaloriferiyle de zor kururuz. Eilish kartviziti elinde tutarken veranda kapısını kaydırarak kapatıyor, iki adamın arabaya dönüşünü, aracın sokakta ilerleyişini seyrediyor, kavşağa gelince fren yapan arabanın arka farları daha da parlayıp iki ışıltılı gözü andırıyor. Eilish akşam sessizliğine yeniden kavuşan sokağa bir kez daha bakıyor, içeri girerken holden gelen sıcaklığı hissediyor, ön kapıyı kapatıyor, sonra bir an durup kartviziti inceliyor ve nefesini bir süredir tuttuğunu fark ediyor. Eve bir şey girmiş gibi bir his içinde,

bebeği kucağından indirmek, durup düşünmek istiyor, şekli şemaii olmasa da hissedilen bu şeyin o iki adamla yan yana durduğunu, sonra da kendi arzusuyla hole girdiğini gördü çünkü. Salonda çocukların yanından geçerken bu şeyin de peşinden sinsice geldiğini sezebiliyor, o sırada Molly uzaktan kumandayı Bailey'nin başının üstünde tutmakta, elleri havada çırpınan Bailey de yalvaran gözlerle annesine doğru dönüyor. Anne, söyle şuna, benim dizime dönsün. Eilish mutfak kapısını kapayıp çocuğu beşiğe koyuyor, masasındaki laptopu ve günlüğu oradan kaldırmaya yelteniyor ama sonra durup gözlerini kapatıyor. Eve gelen bu his onu takip etmekte. Telefonuna bakıyor, cihazı eline alıyor, tereddütlü eliyle Larry'ye mesaj atıyor, kendisini yine pencere kenarında dışarıyı seyrederken buluyor. Karanlığa gömülen bahçede artık özenilecek bir taraf kalmadı çünkü o karanlığın bir parçası eve girdi.

Larry Stack elinde o kartvizitle salonda dolanıyor. Kaşlarını çatarak baktığı kartı sehpaaya koyup başını iki yana sallıyor, kendisini tekrar koltuğa bırakıyor, sakalını kavırıyor, bu sırada Eilish onu sessizce izliyor, o tanıdık biçimde yargılıyor. Erkekler belli bir yaştan sonra, erkeklığe adım atmak için değil gençliklerine set çekmek için sakal bırakırlar ve Eilish onu en son ne zaman sinekkaydı tıraşlı gördüğünü hatırlamıyor bile. Koltuđunda oturup ayaklarının terlikleri arayışını izlerken yüzü düşen Larry, sanki başka bir şey düşünüyor, ta ki alnı gerilip kaşları ağır ağır çatılana dek. Birden öne eğilip kartviziti tekrar eline alıyor. Muhtemelen bir şey yoktur, diyor. Eilish çocuğu kucağında hoplatırken gözünü ondan ayırmıyor. Nasıl bir şey yoktur yani Larry? İç geçiren Larry, elinin tersini ağzına sürüyor, koltuktan kalkıyor, masanın etrafında bir şey aranmaya başlıyor. Gazeteyi nereye koydun? Odada gezinirken etrafa görmeyen gözlerle bakıyor, gazeteyi şimdiden unutmuş bile olabilir, kendi düşüncelerinin

gölgesindeki bir şeyi arıyor ama bir türlü bulamıyor. Sonra dönüyor, çocuğu emziren eşini inceliyor ve bu manzara onu bir yönüyle rahatlatıyor, şerre son derece zıt bu görüntüyle duyduğu yaşam hissi sayesinde Larry'nin zihni sakinleşmeye başlıyor. Eilish'e doğru gidiyor, elini uzatıyor ama Eilish delici bakışlarını ona çevirince Larry elini geri çekiyor. Garda Ulusal Hizmetler Bürosu, diyor Eilish, GUHB, her zamankilerden değiller, kapımıza dedektif komiser gelmiş, ne istiyorlar senden? Larry tavanı işaret ediyor, bir kerecik alçak sesle konuşsan olmaz mı? Dönüp dişlerini gıcırdatarak mutfağa giriyor, bulaşıklıktaki ters duran bardaklardan birini çeviriyor ve musluğu açarak suyun akıp gitmesine izin veriyor, kendi yansımasından öteye, karanlığa bakıyor, kiraz ağaçları yaşlı, yakında çürüyecekler, baharda kesilmeleri gerekebilir. Koca bir yudum içtikten sonra salona giriyor. Bak, diyor, fısıltıya dönen sesini neredeyse gözleriyle takip ederken. Bir şey çıkmaz bunun arkasından, hatta kesin bile diyebilirim neredeyse. Konuşurken, içtiği suyu ellerine dökmüşçesine, bu inancının kayıp gittiğini fark ediyor. Eilish onun kendisini bir kez daha koltuğa bırakışını seyrediyor, Larry'nin vücudu hemen koltuğun şeklini alıyor, otomatikleşmiş eli televizyonda zap yapıyor. Döndüğünde göz hapsinde olduğunu görüyor, sonra da öne eğilip iç çekiyor, sakalını vücudundan sökmeye çalışır gibi çekiştiriyor. Bak Eilish, biliyorsun bu adamların nasıl çalıştığını, neyin peşinde olduklarını, bilgi topluyorlar, bunu gizli gizli yapıyorlar ve sanırım bilgiyi onlara öyle ya da böyle vermen şart, öğretmenin teki hakkında bir dosya oluşturuyorlardır muhakkak, yani benimle konuşmak istemelerinin mantığı var, bizi durumdan haberdar ediyorlar, belki de birisini tutuklamadan önce, bak, ben yarın ya da öbür gün ararım onları, sorarım ne istediklerini. Eilish onun yüzünü incelerken kendi varlığının ortasında bir boşluk olduğunun farkında, zihni ve vücudu uykunun o yüceliğini aramakta, biraz sonra üst kata çıkıp geceliğini giyecek, bebeğin beslenmek için uyanışına dek saatleri sayacak. Larry, diyor Eilish ve

eline sanki elektrik çarpmış gibi irkilişini seyrediyor Larry'nin. İlk fırsatta aramanı söylediler, hemen telefon et onlara, numaraları kartta yazıyor, göster gizleyecek bir şeyin olmadığını. Şimdi kaşlarını çatan Larry, önünde beliren bir şeyi ölçüp tartar gibi ağır ağır nefes alıyor, dönüyor ve öfkeyle kısılan gözlerini Eilish'in yüzüne diyor. Neyi kastediyorsun, göster gizleyecek bir şeyin olmadığını derken? Biliyorsun kastımı. Hayır, bilmiyorum. Bak, lafın gelişi söyledim onu Larry, hadi lütfen git ara onları hemen. Neden hep böyle zorluyorsun insanı sen ya, bak, aramam ben onları bu saatte. Larry, ara hemen, lütfen, GUHB bir daha kapımıza dayansın istemiyorum, biliyorsun söylentileri, birkaç aydır olup bittiği söylenen şeyleri hani. Larry koltukta öne eğiliyor, ayağa kalkmaya mecali yok gibi, kaşlarını çatıyor, ardından Eilish'e doğru gidip bebeği kollarından alıyor. Eilish, lütfen, birazcık dinle şimdi, saygı dediğin karşılıklı gösterilir, bunlar benim meşgul bir adam olduğumu biliyorlar, İrlanda Öğretmenler Sendikası genel sekreter yardımcısıyım ben, bunların her emrine amade olmam. Yahu, Larry, hepsi iyi hoş da, bu adamlar neden bu saatte eve geldiler de gündüz işyerine gelmediler, onu söyle. Aşkım, bak, ben yarın ya da öbür gün ararım bunları, şimdi bu gecelik kapatabilir miyiz konuyu? Vücudu hâlâ Eilish'in önünde dikilse de gözleri televizyona dönmüş durumda. Saat dokuz, diyor Larry, haberleri dinlemek istiyorum, Mark nerede kaldı sahi? Eilish kapıya doğru bakıyor, uykunun kolu beline dolanmış, Larry'ye doğru gidip bebeği onun kollarından usulca alıyor. Bilmiyorum, diyor, bıraktım artık peşini, futbol antrenmanı vardı bu akşam, yemeği de herhâlde bir arkadaşının evinde yemiştir, belki de Samantha'ya gitmiştir, şu sıra yedikleri içtikleri ayrı gitmiyor, ne buluyorsa o kızda artık.

Larry arabasını şehirde sürerken kendisinden bıkmış durumda, aklına binbir türlü şey geliyor, gereken şeylere odaklanıp sonra da

bunlardan kaçınma ihtiyacı hissediyor. Telefondaki ses o kadar duygusuzdu ki neredeyse nazik sayılırdı, bu geç saatte rahatsız ettiğim için özür dilerim Bay Stack, çok vaktinizi almayacağız. Kevin Sokağı Karakolu'nun ara sokağına park eden Larry, anayolun çoğu gece ne hâlde olduğunu düşünüyor, daha yoğundu kesinlikle, bu şehir o zamandan beri çok sessizleşti. Danışmaya doğru yürürken dudaklarını ısırıldığını fark ediyor, gülümsemek için ağzını rahat bırakıyor, çocukları düşünüyor, Bailey onun dışarı çıktığını kuşkusuz fark edecek, o çocuğun duymadığı şey yok ki. Larry telefonda konuşan ama ne dediği duyulmayan nöbetçi polisin solgun, çilli elini seyrediyor. Takım elbiseli, incecik ama enerjik, genç bir dedektif karşılıyor onu, Geldiğiniz için teşekkür ederim Bay Stack, beni takip edin lütfen, çok vaktinizi almamak için elimizden geleni yapacağız. Metal bir merdivenin ardından kapıları kapalı bir koridorda onu takip eden Larry, gri sandalyeleri ve gri panel duvarları bulunan, her şeyi yeni görünen bir sorgu odasına getiriliyor, kapı kapatılıyor ve Larry yalnız bırakılıyor. Oturuyor, ellerine bakıyor. Telefonunda bir şeyler okuyor, sonra ayağa kalkıp odada volta atıyor, nasıl köşeye sıkıştırıldığını, saygısızlık gördüğünü düşünüyor, saat akşamın onunu geçeli çok olmuş. Adamlar odaya girdiğinde, Larry önceden kavuşturduğu kollarını açıyor, sandalyelerden birini yavaşça çekip oturuyor, aynı cılız memurun ve kendi yaşlarındaki bir adamın sert tavırlar takınışını izliyor, adamın elindeki kupanın kenarında geniş bir kahve lekesi var. Adam, Larry Stack'i çok hafif bir gülüşle inceliyor, gerçi ağzının çizgilerinde yatan bu şey sevimlilikten ibaret de olabilir. İyi akşamlar Bay Stack, ben Dedektif Komiser Stamp, bu beyefendi de Dedektif Burke, size çay veya kahve ikram edebilir miyim acaba? Larry ıslak fincana bakıyor, el işaretiyle reddediyor ve konuşan adamın yüzünü, tanıdığını hissettiği bir görüntüyü arayarak incelediğini fark ediyor. Tanışmıştık, diyor, Dublin bölge futbol takımındaydım, değil mi, Dublin Koleji'nde orta saha oynuyordunuz, Gaels maçınızda görmüş ol-

malısınız beni, çok kuvvetliydik o zamanlar, hatta sizi yerin dibine soktuğumuz seneydi o. Dedektif komiser, Larry'nin yüzüne uzun uzun bakıyor, ağzının kenarındaki kırışıklıklar artık yok, bakışları da donuklaştı, odaya esrarlı bir sessizlik çöküyor. Adam, başını iki yana sallamaksızın konuşuyor. Neyden bahsettiğinizi bilmiyorum. Kendi sesine karşı hassaslaşan Larry, konuştuğunda sanki kendisi de odada sorguyu izliyormuş, kendisini masanın karşısından görebiliyormuş, kapıdaki gözetleme deliğinden izleyebiliyormuş gibi hissediyor, içeri bakmanın başka yolu yok, televizyonda gördüğünüz tek taraflı ayna bile yok. Sesine yabancılaşıyor, biraz fazla gevezeleştii belki de. Yok, kesin sizsiniz, UCD'de orta saha oynuyordunuz, ben rakiplerimi asla unutmam. Memur, kupasından bir yudum alıyor, kahveyi dışlerinin arasından çekiyor ve Larry'ye dik dik bakmaya başlıyor, ta ki Larry gözlerini masaya çevirdiğini fark edene dek, bir parmağını çentikli cilanın üstünde gezdirdikten sonra tekrar yukarı, dedektif komisere bakıyor. Yüz kemikleri kalınlaşmış tabii, cüssesi de irileşmiş ama gözlerin anlattığı hikâye asla değişmez. Bakın, diyor, ben bu işi bir an önce bitirmek istiyorum, eve dönmem lazım, ailem de şu sırada yatmaya hazırlanıyor, o yüzden söyleyin hadi, nasıl yardımcı olabilirim? Dedektif Burke elini açarak bir işaret yapıyor. Bay Stack, meşgul bir adam olduğunuzu biliyoruz, sizinle konuşma fırsatı bulduğumuza da memnunuz ama son derece önemli bir ithamda bulunuldu ve bu itham sizi doğrudan ilgilendirmekte. Larry Stack iki adamın bakışlarını takip ediyor, ağzının kuruduğunu hissediyor. Odada bir şey hareket hâlinde, Larry şu an sezebiliyor onu, bir an donakalıyor, sonra bakınca bombeli tavan lambasının içinde hapsolmuş güveyi görüyor, çılgınca dövüyor camı, kehribar rengi ıslak kubbeciğin içi ölü güvelerin cesetleriyle dolu. Dedektif Burke bir klasör açıyor ve Larry Stack önünde bir papazın solgun ellerini görüyor, masaya bir çıktı koyuluyor. Kâğıdı okumaya başlayan Larry, gözlerini ağır ağır kırpıştırıp dudağını ısırıyor. Uzun koridordan ayak sesleri duyuluyor ve

kapanan bir kapıyla sesler son buluyor. Larry güvenin çıkardığı boğuk pıtırtiları duyuyor, kendi içinde bir şeyin çürümeye başladığının farkına varıyor bir an. Yukarı bakınca masanın karşısında Dedektif Burke'ün onu izlediğini görüyor, genç adamın gözleri Larry'yi sanki onun düşüncelerinde özgürce gezinme kabiliyeti varmış, orada olmayan bir şeyi özgür bırakmaya çabalıyormuş gibi bakıyor. Larry ise şimdi kendisini açıkça inceleyen dedektif komiserine doğru bakıyor, boğazını temizliyor ve iki adama gülümsemeye çalışıyor. Beyler, beni işletiyorsunuz herhâlde? Onları ağızındaki gülüşün solduğunu hissederek izliyor, sandalyesine yaslanıyor, kâğıdı kaldırıp havada sallarken buluyor kendisini. Ama delilikten başka bir şey değil bu, diyor, genel sekreterin kulağına bir gitsin de görün, hemen bakana gider, emin olun. Genç dedektif, yumruğunun içine doğru hafifçe öksürüyor, sonra dedektif komiserine dönüyor, o da gülümseyip konuşmaya başlıyor. Bildiğiniz üzere Bay Stack, ülke zor zamanlardan geçiyor, önümüze gelen bütün suçlamaları ciddiye alma talimatı verildi bize— Ne saçmalıyorsunuz siz yahu, diyor Larry, bu bir itham değil, hiçbir mantığı da yok, çarpıtıyorsunuz, bir şeyi alıp başka bir şeye çeviriyorsunuz, bunu da kendiniz yazmışsınız sanki, öyle görünüyor. Bay Stack, ülkenin hâlen yaşadığı kriz dolayısıyla bu eylülde yürürlüğe giren Olağanüstü Hâl Kanunu'ndan mutlaka haberdarsınızdır, bu kanun GUHB'ye kamu düzenini koruması için bazı ek imkânlar ve yetki vermekte, yani durumun bize nasıl görüldüğünü anlamamız lazım, davranışınız devlete karşı nefret besleyen, huzursuzluk çıkarıp nifak tohumları eken birinin davranışına benziyor – bir eylemin sonuçları, istikrarı devlet düzeyinde etkilediğinde önümüzde iki ihtimal olur, birinde fail, devletin çıkarlarına aykırı işler yapmaktadır, ötekindeyse kendi eylemlerinin anlamından bihaberdir, sehven yapmıştır, fakat iki türüsünde de, Bay Stack, iki durumda da sonuç aynıdır, şahıs, devletin düşmanlarına hizmet etmektedir ve bu yüzden de Bay Stack, sizi vicdanınızla baş başa bırakıyor ve böyle bir şey yap-

madığınızdan emin olmanızı tavsiye ediyoruz. Larry Stack uzun süre sessiz kalıyor, kâğıda baksa da onu görmüyor, sonra boğazını temizleyip ellerini sıkıca kenetliyor. İzninizle sizi doğru anlamak isterim, diyor, benden davranışımın kışkırtıcı olmadığını kanıtlamamı mı istiyorsunuz? Evet, doğrudur Bay Stack. Ama ben sadece sendikacılık işimi yaparken, anayasal hakkımı kullanırken yaptığımın kışkırtıcı olmadığını nasıl kanıtlayabilirim ki? Orası size kalmış Bay Stack, tabii bunun daha geniş soruşturma gerektirdiğine karar verirse değişir, o zaman size kalmaz, kararı biz veririz. Larry sandalyeden kalktığını, eklemlerini masaya bastırıldığını fark ediyor. Karşısında gördüğü şey irade ve buraya bu iradeyle, eveti hayır, hayır evet yapacak kudrete sahip mutlak bir gücün yaptırımını olan bu iradeyle çökertilmek için getirildiğini de görebiliyor. Bu konuda çok net olmak isterim, diyor, bakan bu konudan haberdar olmak isteyecek ve sorunlar çıkacak, siz bir sendika yöneticisini sırf işini yapıyor diye tehdit edemezsiniz, bu ülkede öğretmenlerin daha iyi şartlar için müzakerelerde bulunmaya ve barışçıl grevler yapmaya hakları var, ki bunların devlette sözümlüme yaşanan krizle de hiçbir alakası yok, şimdi sizin için bir sakıncası yoksa ben evime gidiyorum. İkinci dedektif, ağzını yavaşça açıyor, Larry o şeyi gördüğünden neredeyse emin, tekrar arabasına doğru yürürken bunu düşünüyor, uzun süre arabada oturup ellerinin kucağında titreyişini seyrediyor. O güve nasıl da memurun ağzından çıkıp özgürlüğüne doğru uçmuş gibi görünmüştü öyle.

Önce Ben kreşe, sonra çocuklar okula, Molly, Touran model arabasının ön yolcu koltuğundan başında kulaklığıyla iniyor, o sırada Bailey arka kapıyı çarparak kapatıyor, Eilish omzunun üstünden bakarken pencere kenarında parkasının başlığını çeken Bailey'nin görüntüsü sanki alacalı beneklerden ibaret. Eilish yola çıkarken bir el, pencereye sertçe vuruyor, Molly durması için bağıyor ona, kapı çekilerek

Peygamberin Şarkısı

Paul Lynch

“Peki kim bu insanlar, gelecek karşısında gözleri körleşmiş, ateşle karanlığın arasında mahsur kalmış insanlar?”

Bir akşam dört çocuk annesi biliminsanı Eilish Stack'ın kapısını İrlanda istihbaratının yeni kurulan biriminden iki polis memuru çalar. Öğretmenler Sendikası'nda yönetici olan kocası Larry'nin sorgusu için gelmişlerdir. Ülke, giderek otoriterleşen bir hükümetin pençesine düşmüş, uçuruma sürüklenirken sorgunun ardından kocasından bir daha haber alamayan Eilish, hızla çözülen bir toplumun ve kâbusun içinde bulur kendini. Yakında ailesini güvende tutmak için ne kadar ileri gideceğine karar vermek zorunda kalacaktır.

Paul Lynch'in insanı okurken soluksuz bırakan romanı, bir ülkenin çöküşünü ve en karanlık zamanlarda bile insan ruhunun direncinin dokunaklı bir portresini sunuyor. Yazar, 2023 Booker Ödülü'nü alan romanında, dünyamız ve zamanımız hakkında böylesine zor bir konuyu dilin sınırlarını zorlayarak işliyor. Anlatımının ritmi ve şiirselliğiyle de edebiyatta hem içeriği hem de estetiği önemseydiğini ortaya koyuyor.

“Duygusal hikâye anlatıcılığının zaferi... Ruhu sarstığı kadar da gerçek.”

Esi Edugyan, 2023 Booker Ödülü Jüri Başkanı

Delidolu

delidolu.com.tr

📧📧📧 delidolukitap

📖 Delidolu Yayınları

ISBN: 978-625-6084-02-5

9 786256 084025